

[Hans Pinstrup.]

radikale Venstre og Det konservative Folkparti, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med det under Nr. 3 anførte af Ministeren stillede Ændringsforslag, der intet principielt ændrer i Forslaget, men udelukkende tilsigter en Tydeliggørelse af § 3 med en Understregning af, at Producenterne sikres Afregning efter de opnaaede Gennemsnitsekспортpriser.

Paa mit Partis Vegne vil jeg anbefale at stemme for dette Ændringsforslag og at stemme imod de under Nr. 1 og 2 af det kommunistiske Parti stillede Ændringsforslag. Disse samt den af Socialdemokratiet afgivne Mindretalsbetænkning viser den store Forskel i Grundanskuelsen af, hvad det er, der fremmer Produktionen, øger Eksporten og derigennem Import af Varer til den forbrugende Befolkning, der bestaar mellem Flertallets og Mindretallets Opfattelse.

Den, der tror paa og drømmer om, at dansk Landbrug vil gentage 30ernes forarmende Produktion, tager fejl. En tabgivende Produktion affiver sig selv, ligesom Eksportafgiftssystemet, som jeg forstaa ligger bag Mindretallets Synspunkter, naturligt vil kvæle Interessen hos Erhvervene for salgsmæssigt Initiativ og Fremskridt, og netop i en Tid, hvor det er mere livsnødvendigt for Landet end nogen Sinde før. Jeg ønsker at advare imod dette System og mod en Placering som antydet af de enkelte Landbohjem med Tilskud fra Staten efter Transprincippet, indtil alle Hjem blev lige fattige, samtidig med at Staten beslæglægger større eller mindre Dele af Landbrugets Eksportbeløb. Det bliver Tilbagegangens Vej og ikke Initiativets og Fremgangens Vej.

Hvis det foreliggende Lovforslag vedtages, vil det ubetinget bidrage til en Stabilisering af Landbrugsproduktionen med en forstærket Indsats for at redde Besætningerne over det vanskeligste Aar, Landbruget i saa Henseende har været ude for.

Forslagets Opbygning med Hensynetagen til uændrede Priser for Forbrugerne og Ansporing til Produktion gennem Landbrugets Sikring af Gennemsnitsekспортprisen for Smør og Flæsk skal nok vise sig rigtig ud fra et Helhedssynspunkt, og jeg anbefaler Ændringsforslag Nr. 3 og derefter selve Lovforslaget til Vedtagelse.

Aksel Larsen: Det forekommer mig, at den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, ved denne anden Behandling lægger Sagen noget for højt op. Der er ikke Tale om, at nogen her i denne

Sal ønsker, at Landbruget skal producere med Tab. Der er Tale om at tage Stilling til et Regeringsforslag, som knæsætter det Princip, at Landbruget under alle Omstændigheder og til enhver Tid skal være garanteret Verdensmarkedets Pris for alle sine Produkter, et Princip, som man ganske vist først forfægter nu, da vore Eksportpriser ligger adskilligt højere end Priserne paa Hjemmemarkedet. Tidligere har det jo været anderledes, da har man nok ønsket Statsindgreb og Statstilskud til Eksportpriserne, men nu, da man mener, at der er Chance for, at Eksportpriserne vil komme til at ligge væsentlig højere end de Afregningstal, man hidtil har opereret med til Producenterne, kommer man pludselig og forlanger Eksportprisen udbetalt. Det er naturligvis vanskeligt at udtale sig om, hvorvidt Eksportprisernes Gennemsnit i den øjeblikkelige Situation i Dag er det rimelige Afregningstal, om det er et for højt eller et for lavt Afregningstal. Det er vanskeligt, fordi ingen vel ved, hvor højt Eksportprisernes Gennemsnit er i Dag, men det kan da kun mane en til yderligere at være forsigtig over for dette Spørgsmaal om Eksportprisernes Gennemsnit.

Det er sagligt set yderst beklageligt, at Regeringen med Støtte af to Partier kommer til Rigsdagen og siger, at vi skal tage Stilling til et Lovforslag som dette. Det er beklageligt, fordi Lovforslagets Behandling skal foregaa paa et Tidspunkt, da Forhandlingerne med vor hidtil vigtigste Kunde England ikke er tilendebragt, ja, maaske daarligt nok er paabegyndt, men da der er al Udsigt til, at Realitetsforhandlingerne paabegyndes i de nærmeste Dage. Det er beklageligt ogsaa af den Grund, at meget tyder paa, at vi skal have Valg i en nær Fremtid; saa forekommer det sagligt urimeligt paa Forhaand at ville binde den Regering og Rigsdag, der maatte komme efter et Folketingsvalg, til at følge en principiel Linie, som fastlægges allerede nu. Det rigtigste maatte naturligvis være at se Tiden an, se, hvordan det gaar med Englandsforhandlingerne og med vore øvrige Forhandlinger om Landbrugseksperten, og samtidig afvente, om Valget kommer, og afvente Valgets Resultat og derpaa lade Regering og Rigsdag tage Stilling til, hvad der vil være den rimelige Afregning til Landbrugsproducenterne.

Det har Regeringen ikke ønsket, den er i Stedet for kommet med det Lovforslag, vi her har til anden Behandling, og som det er forbundet med visse Vanskeligheder at tage Stilling til. Det er forbundet med